

Sygn. akt: I 1 C 1755/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko M. N.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego M. N. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 633,13 zł (sześćset trzydzieści trzy złote trzydzieści groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 613,13 zł (sześćset trzydzieści złotych trzydzieści groszy) za okres od 15 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego nieprzekraczającymi wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie, liczonymi od kwoty 613,13 zł (sześćset trzydzieści złotych trzydzieści groszy) za okres od 1 stycznia 2016 r. do dnia 25 lipca 2019 r.

II. zasądzoną w punkcie I. wyroku kwotę rozkłada na dwie raty: pierwsza rata w kwocie 333,13 zł (trzysta trzydzieści trzy złote trzydzieści groszy) płatna do dnia 10-go września 2019 r. oraz druga rata obejmująca kwotę 300 zł (trzysta złotych) i zasądzone odsetki, płatna do dnia 10-go października 2019 r.

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300,30 zł (trzysta złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (poprzednio (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.) wniósł pozew przeciwko M. N. o zapłatę kwoty 633,13 zł z odsetkami umownymi od dnia 15 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i kosztami procesu. Powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 21 października 2013 r. z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę pożyczki o nr (...) i nie wywiązał się z warunków spłaty pożyczki, w związku z czym wierzyciel wypowiedział w/w umowę, a roszczenie stało się wymagalne z dniem 14 marca 2014 r. Powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 974,01 zł.

Pozwany dokonał wpłaty poczet zadłużenia na łączną kwotę w wysokości 400 zł, która została zaksięgowana w kwocie 36,88 zł na poczet kapitału, natomiast kwota 39,12 zł została zaksięgowana na poczet odsetek umownych należnych

powodowi od daty zawarcia umowy pożyczki do dnia postawienia wierzytelności w stan wymagalności. Powód poniósł dodatkowo koszty korespondencji w łącznej kwocie 20 zł.

(pozew – k. 2 –4)

Pozwany wniósł o rozłożenie zadłużenia na 2 lub 3 raty płatne do 10-go każdego miesiąca.

(zeznania – k.63)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 października 2013 r. pozwany M. N. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę pożyczki w dniu 15 marca 2014 r. o nr (...) w kwocie 974,01. Zgodnie z § 7 pkt 3 umowy pożyczki powodowi należą się odsetki w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale w wysokości nie większej niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następnego po dniu postawienia wierzytelności w stan wymagalności od kwoty 613,13 zł.

(umowa pożyczki – k. 15 – 15v)

Pozwany zobowiązany był do spłaty pożyczki w 20 tygodniowych ratach w wysokości 50 zł płatnych począwszy od czternastego dnia po dacie zawarcia umowy pożyczki, w każdym kolejnym tygodniu. W związku z niespłacaniem pożyczki przez pozwanego, pismem z dnia 4 lutego 2014 r. wierzyciel wypowiedział umowę pożyczki pozwanemu i wezwał do zapłaty zadłużenia. Roszczenie stało się wymagalne 14 marca 2014 r., a do spłaty zadłużenia pozostała kwota 633,13 zł.

(wypowiedzenie umowy – k. 17, wezwanie do zapłaty – k. 19)

Pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką. Na miesięczny dochód gospodarstwa domowego składa się emerytura matki w kwocie 780 zł oraz wynagrodzenie za wykonywane prace dorywcze pozwanego średnio w kwocie 2.250 zł. Na stałe koszty miesięczne składają się: opłata za czynsz w kwocie średnio 400 zł, opłata za media w kwocie 120 zł, opłata za prąd w kwocie 100 zł, opłata za telefon w kwocie 295 zł. Pozwany posiada dodatkowo niewielkie zadłużenie w opłacie za czynsz mieszkania. Pozwany nie posiada oszczędności, ruchomości, samochodu. Pozwany jest właścicielem mieszkania o powierzchni 34 metrów kwadratowych, w którym zamieszkuje razem z matką.

(zeznania pozwanego – k. 63)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pozwanego oraz w/w dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu co do swojej wiarygodności, a nadto ich prawdziwość nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę pożyczki, zgodnie z art. 720 k.c. W sprawie bezspornym było, że pozwanego łączyła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowa pożyczki. Pozwany na etapie składania zeznań nie kwestionował zasadności żądania powoda, a jedynie wniósł o rozłożenie zadłużenia na raty z uwagi na swoją trudną sytuację materialną i rodzinną, w której się znalazł.

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Powód domagał się również zasądzenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 613,13 zł za okres od dnia 15 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od kwoty 613,13 zł za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 25 lipca 2019 r., co zostało zasądzone w pkt. I wyroku.

W związku z wnioskiem pozwanego o rozłożenie zobowiązania na raty, wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądzonego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione.

W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego, który posiada już zadłużenie z tytułu innych zobowiązań (m.in. opłata za telefon, zadłużenie w opłacie za czynsz mieszkania), jak też przy uwzględnieniu trudnej sytuacji rodzinnej w której znalazł się pozwany (pracuje dorywczo i utrzymuje wspólnie ze swoją matką gospodarstwo domowe z niewielkich dochodów swoich i matki, mieszkając w niewielkim mieszkaniu) oraz stosunku wysokości przychodu i kosztów utrzymania pozwanego, jest na tyle trudna, że spełnienie świadczenia należnego powodowi (niekwestionowanego przez pozwanego co do zasady) może okazać się znacznie utrudnione po przez jednorazową zapłatę tego świadczenia. Biorąc pod uwagę deklarację pozwanego i jego wolę dobrowolnego spełnienia świadczenia wobec powoda, jak też możliwość uniknięcia w ten sposób żmudnego postępowania egzekucyjnego, Sąd w ramach swojego moratorium i przy uwzględnieniu okoliczności niniejszej sprawy, uznał że zachodzi przesłanka do rozłożenia świadczenia na raty. Przy uwzględnieniu wysokości przychodu pozwanego 3.030 zł po odjęciu stałych kosztów miesięcznych (915 zł), do dyspozycji pozwanego i jego matki pozostaje kwota 1057,50 zł miesięcznie w przeliczeniu na jednego członka gospodarstwa domowego. Do dyspozycji pozwanego pozostaje jednak kwota odpowiadająca wysokości raty, którą pozwany miesięcznie deklaruje wpłacać na rzecz powoda. Dysponowanie przez pozwanego środkami finansowymi niezbędnymi do opłacenia miesięcznej raty oraz fakt, że obecnie podejmuje działania, by uregulować swoje zadłużenia i spłaca swoje pozostałe zobowiązania, przemawia za ratalnym sposobem spłaty zasądzonego świadczenia. Uwzględniając wysokość przychodu pozostałą do dyspozycji pozwanego po odliczeniu stałych kosztów miesięcznych, ocenić należy że pozwany może spłacać zadłużenie w sposób ratalny. Sąd zdecydował się zasądzić od pozwanego świadczenie w 2 ratach: pierwsza rata obejmująca kwotę 333,13 zł płatna do dnia 10-go września 2019 r. oraz druga rata obejmująca kwotę 300 zł płatna do dnia 10-go października 2019 r. oraz zasądzone odsetki płatne do dnia 10-go października 2019 r. , o czym Sąd orzekł na podstawie art. 320 k.p.c. jak w pkt. II wyroku,

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., obciążając nimi pozwanego, jako stronę przegrywającą.